

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.I.20.794/2024/6.

A tanács tagjai: Nyíróné dr. Kiss Ildikó a tanács elnöke

Dr. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

Dr. Parlagi Mátyás bíró

Dr. Szabó Klára bíró

A felperes: felperes (cím)

A felperes képviselője:

Zöld-Horváth-Kölcsényi Ügyvédi Iroda (cím1

I/5.; ügyintéző: dr. Kölcseyi Zsolt Soma ügyvéd)

Az alperes: alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Tamás Olivér Ügyvédi Iroda (cím3.;

ügyintéző: dr. Tamás Olivér Viktor ügyvéd)

A per tárgya: szülői felügyelet gyakorlásának rendezése és járulékai

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

az alperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 50.Pf.634.274/2023/22.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Budai Központi Kerületi Bíróság 5.P.I.31.015/2021/75.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 70.000 (hetvenezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen nincs helye felülvizsgálatnak.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes magyar, az alperes országai állampolgár. Élettársak voltak, kapcsolatukból 2016. június 27-én Á, 2019. május 5-én S nevű gyermekeik születtek országban. A felek

2018-ig életvitelszerűen gyermekeikkel együtt országban éltek. 2018 karácsonya után a felperes a gyermekekkel jellemzően már országlon tartózkodott, az alperes néhány hetente látogatta őket.

[2] 2020 júliusában a felperes a gyermekekkel országba utazott. Tervezett hazatérésük előtt az alperes országban pert indított a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése érdekében. A bíróság megállapította joghatóságának hiányát, kötelezte az alperest a gyermekek útleveleinek átadására és annak lehetővé tételére, hogy a felperes a gyermekekkel együtt visszatérjen állandó tartózkodási helyükre. A felperes 2020. október 3-án tért vissza a gyermekekkel országlra, azóta a gyermekek vele élnek együtt. 2020. október és 2021. március között a felperes nem biztosította az alperes és a gyermekek kapcsolattartását, utána az alperes a bíróság ideiglenes intézkedése szerint országlon tartja a kapcsolatot a gyermekekkel.

[3] Á általános iskolás, S pedig óvodás. Az alperes hónapokig nem járult hozzá a gyermekek TAJ kártyájának kiállításához, személyi igazolványuk igényléséhez, Á lakcím-kártyáján a budapesti állandó lakcím feltüntetéséhez. A felek nem tudtak együttműködni a gyermekek nevelési-oktatási intézményének megválasztásában és Á orvosi vizsgálatának kérdésében, a gyámhatóság döntésére volt szükség. A felek közötti együttműködés kizárólag a bíróság és a gyámhatóság közreműködésével érhető el.

A felperes keresete, az alperes viszontkeresete, a felek védekezése

[4] A felperes keresetében – további, a felülvizsgálati kérelemmel nem érintett kereset mellett – kérte a szülői felügyelet gyakorlására feljogosítását mindkét gyermek esetében.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, viszontkeresetében mindkét gyermeket érintően a szülői felügyelet gyakorlására való feljogosítását kérte.

[6] A felperes érdemi ellenkérelme a viszontkereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével – egyéb, a felülvizsgálati kérelemmel nem érintett rendelkezések mellett – a felperest jogosította fel mindkét gyermek szülői felügyeletének gyakorlására. Feljogosította az alperest arra, hogy a gyermekek tanulmányaival, egészségi állapotával, egészségügyi ellátásával kapcsolatban közvetlenül felvilágosítást kérjen az illetékes intézményektől és szakemberektől.

[8] Ítélete indokolásában – továbbiak mellett – kifejtette, hogy a felperes képes jobban biztosítani a gyermekek megfelelő fejlődését. A felek közötti rendkívül rossz viszony

ellentétes a gyermekek érdekeivel, és mivel a gyermekek megfelelő szintű fejlődésének biztosítása mindkét szülő kötelessége, ennek eredményes megvalósítása érdekében a bíróságnak be kellett avatkoznia azért, hogy a felek közötti konfliktus-szituációk csökkenjenek, az alperes közvetlenül tudjon tájékozódni a gyermekek egészségi állapotával, ellátásával, tanulmányaival összefüggésben az illetékes intézményektől és személyektől. A felperes is úgy nyilatkozott (P.25. sorszámú jegyzőkönyv): nem zárkózik el attól, hogy az alperes felhatalmazást kapjon az ilyen jellegű adatokhoz való hozzáférésre.

[9] A felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, fellebbezett részét részben megváltoztatta – továbbiak mellett – úgy rendelkezett, hogy mellőzte az alperes feljogosítását a gyermekek tanulmányaival, egészségi állapotával, egészségügyi ellátásával kapcsolatban az illetékes intézményektől és szakemberektől való közvetlen felvilágosítás kérésére. Egyéb rendelkezések mellett az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[10] Ítélete indokolásában – továbbiak mellett – kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a szülői felügyelet gyakorlásáról megalapozott döntést hozott, a felperes jobban tudja biztosítani a két gyermek minden irányú fejlődését. Az ítéletet a szülői felügyelet gyakorlása iránti kereset tárgyában – lényegében – helyes indokai alapján hagyta helyben.

[11] A per során a felperes tett olyan nyilatkozatot, hogy az alperes felhatalmazást kaphat a gyermeknevelési intézményekkel való kapcsolattartásra, valamint hozzáférhet a gyermekek egészségügyi ellátására vonatkozó adatokhoz, azonban ennek a nyilatkozatnak nem volt jogszabályi alapja. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:174. §-a ugyanis a gyermeket gondozó, a gyermekkel együttélő szülő tájékoztatási kötelezettségéről, nem pedig a tanintézmény, illetőleg az egészségügyi intézmény tájékoztatási kötelezettségéről rendelkezik. A szülői felügyeletet gyakorló szülőnek kell a különélő szülőt megfelelő időközönként tájékoztatni a gyermek fejlődéséről, egészségi állapotáról, tanulmányairól. Az oktatással és egészségi állapottal, egészségügyi ellátásokkal kapcsolatos kérdéseket nem a Ptk., hanem a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) és az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) vonatkozó rendelkezései szabályozzák. Az elsőfokú bíróság ezért tévesen jogosította fel az alperest a közvetlen felvilágosításkérés lehetőségére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A jogerős ítélet ellen – hatályon kívül helyezése, elsődlegesen – tartalma szerint – az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, a viszontkeresetében foglaltak teljesítése, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezése, az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítása iránt – az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

[13] Érvelése szerint a jogerős ítélet a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése körében változtatta meg az elsőfokú ítéletet, mert a másodfokú bíróság által mellőzött elsőfokú ítéleti rendelkezés is a szülői felügyelet gyakorlása körében jogosította fel az alperest arra, hogy

közvetlenül kérjen felvilágosítást a gyermekek oktatási intézményétől és az egészségügyi intézményektől. A másodfokú bíróság tehát nem helybenhagyta, hanem részben megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése körében, azaz nem áll fenn a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 407. § (2) bekezdés c) pontja szerinti, a felülvizsgálatot kizáró körülmény, a felülvizsgálati kérelem előterjeszthető volt. Felülvizsgálati kérelmében megjelölte azokat az eljárási és anyagi jogi jogszabályokat, melyeket álláspontja szerint a jogerős ítélet a szülői felügyelet gyakorlása iránti kereset tárgyában hozott döntéssel megsértett; továbbá azt a kúriai határozatot, amelytől eltér.

[14] Jogszabálysértő a jogerős ítéletnek az a megállapítása, hogy az elsőfokú ítélet mellőzött rendelkezésének nem volt jogszabályi alapja. A másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Ptk. 4:168. § (2) bekezdés első mondatát: azt, hogy a bíróság a gyermekétől különülő szülőt feljogosíthatja a gyermek gondozásával, nevelésével összefüggő egyes feladatok ellátására, és kivételesen a vagyonkezelés és a gyermek vagyoni ügyeiben a törvényes képviselő teljes körű vagy részleges gyakorlására. Ez a jogszabályi rendelkezés kifejezetten lehetővé teszi a bíróság számára a különülő szülő feljogosítását a gyermek gondozásával, nevelésével összefüggő egyes feladatok ellátására. Az elsőfokú bíróság döntésének ez volt az alapja.

[15] A másodfokú bíróság tévesen értelmezte a Ptk. 4:174. §-át, ami a szülői felügyeletet gyakorló szülő tájékoztatási kötelezettségét rögzíti, ugyanakkor nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a gyermek fejlődéséről, egészségi állapotáról, tanulmányairól a különülő szülő közvetlenül szerezze be a szükséges információkat az iskolától, illetve az egészségügyi szolgáltatótól. A felperes az elsőfokú eljárás során nem ellenezte az alperes feljogosítását a közvetlen információszerzésre.

[16] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására és felülvizsgálati eljárási költsége megtérítésére irányult. A Pp. 407. § (2) bekezdése alapján nincs helye felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése iránti perekben. Jelen esetben is ez állapítható meg: a jogerős ítélet az elsőfokú ítélettel összhangban a szülői felügyelet gyakorlására a felperest jogosította fel. Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása a szülői felügyelet gyakorlása körében abban merült ki, hogy mellőzte azt a részjogosítványt, hogy az alperes a gyermekek tanulmányaival, egészségi állapotával, egészségügyi ellátásával kapcsolatban közvetlenül felvilágosítást kérjen az illetékes intézményektől és szakemberektől. Az elsőfokú bíróságnak a másodfokú bíróság által el nem fogadott ítéleti rendelkezése azt tükrözte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az alperesre is vonatkozó együttműködési kötelezettség teljesítésének hiányát, azt a körülményt, hogy az alperes nem fogadta el a felperes tájékoztatását. Nem szolgálja a gyermekek érdekét, hogy az alperes felkeresse az oktatási, nevelési intézményeket és a gyermekek orvosát azért, mert a felperes által nyújtott információ számára nem tetszetős.

[17] A felperes jogszabályi kötelezettsége az alperes tájékoztatása a gyermekek fejlődéséről, egészségi állapotáról, tanulmányairól. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [28] bekezdésében megállapította, hogy a felperes az Ánal kapcsolatos információkat megosztotta az alperessel. Ugyanez a megállapítás érvényes Sra is. A felperes tehát a Ptk. szerinti tájékoztatási kötelezettségét teljesítette.

[18] Az elsőfokú bíróság ítéleti rendelkezése az alperes közvetlen tájékoztatásra való felhatalmazásáról téves. Nem áll a gyermekek érdekében, hogy az alperes párhuzamos orvosi kezeléseket, párhuzamos iskolai beiratkozásokat intézzon, továbbá, hogy saját konfliktusait a gyermekek oktatási intézményébe „bevigye”.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.

[20] A Pp. 406. § (1) bekezdésében és a 424. § (1) bekezdésében foglaltak együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi vagy eljárásjogi szabálysértés egyaránt megalapozhatja; utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.

[21] Az alperes a jogerős ítélet több rendelkezése ellen terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, ezért a Kúriának mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy van-e a felülvizsgálati kérelemnek felülvizsgálati korláttal érintett része. Az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak a Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári jogegységi határozat szerint a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadó, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK vélemény 1. pontja szerint a jogerős határozat több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén valamely felülvizsgálatot kizáró ok meglétét a Kúria rendelkezésenként külön-külön hivatalból vizsgálja. Ezen vizsgálat eredményeként a Kúria az alábbiakat állapította meg:

[22] A Pp. 407. § (2) bekezdés c) pontjában foglaltak szerint nincs helye felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése iránti perben. A Ptk. 4:167. § (1) bekezdése szerint a különélő szülők megállapodásának hiányában – kérelemre vagy a gyermek érdekében hivatalból – a bíróság dönt arról, hogy a szülői felügyeletet melyik szülő gyakorolja. Az elsőfokú bíróság mindkét gyermek szülői felügyeletének gyakorlására a felperest jogosította fel, melynek következtében a szülői felügyeleti jogokat az alperes nem gyakorolhatja. A Ptk. 4:168. § (1) bekezdése ugyanis azt tartalmazza, hogy ha a bíróság a szülői felügyelet gyakorlására az egyik szülőt jogosítja fel, a gyermekétől különélő szülő a szülői felügyeleti jogokat a gyermek sorsát érintő lényeges kérdések kivételével nem gyakorolhatja. Az elsőfokú bíróság ettől a jogszabályi rendelkezéstől eltérve jogosította fel az alperest arra, hogy a gyermekek tanulmányáról, egészségi állapotáról, egészségügyi ellátásáról közvetlenül felvilágosítást kérjen az illetékes intézményektől és szakemberektől. Az elsőfokú bíróság döntésének jogalapjaként csupán a szülői felügyeletnek azt az általános szabályát jelölte meg [Ptk. 4:147. § (1) és (2) bekezdés], mely szerint a szülői felügyeletet a szülők a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének érdekében, egymással együttműködve kötelesek gyakorolni; és a szülői felügyelet közös gyakorlása során a szülők jogai és kötelezettségei egyenlők. Az elsőfokú bíróság ezirányú döntésének alapja – a felülvizsgálati kérelemben kifejtetteknek megfelelően – a Ptk. 4:168. § (2) bekezdése lehetett, mely szerint a bíróság a gyermekétől

különélő szülőt feljogosíthatja a gyermek gondozásával, nevelésével összefüggő egyes feladatok ellátására.

[23] A másodfokú bíróság ítéletével helybenhagyta az elsőfokú bíróságnak azt a döntését, melynek jogalapja – a keresettel érvényesített jog – a Ptk. 4:167. § (1) bekezdése volt, és amely szerint a szülői felügyeletet a felek mindkét gyermeke esetében a felperes gyakorolja. Ezen túlmenően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a szülői felügyeleti jogokhoz kapcsolódó egyedi rendelkezését változtatta meg, amikor mellőzte az alperes feljogosítását a gyermekek tanulmányaival, egészségi állapotával, egészségügyi ellátásával kapcsolatban az illetékes intézményektől és szakemberektől való közvetlen felvilágosítás kérésére. Ezt a kérdéskört érintően született tehát ellentétes döntés első- és másodfokon, ezzel szemben a szülői felügyelet gyakorlásának rendezését érintően az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta. Ebből következően a Pp. 407. § (2) bekezdés c) pontja alapján nem volt helye felülvizsgálatnak a szülői felügyelet gyakorlása rendezésének tárgyában, a Kúria az ebben a körben előterjesztett felülvizsgálati kérelmet érdemben nem vizsgálhatta. Az érdemi felülvizsgálat kizárólag arra terjedhetett ki, hogy a másodfokú bíróság követett-e el az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, amikor mellőzte az alperes feljogosítását a közvetlen felvilágosítás kérésére. Ezzel összefüggésben a következőkre mutat rá a Kúria.

[24] A Ptk. 4:168. § (2) bekezdése értelmében a bíróság a gyermekétől különélő szülőt feljogosíthatja a gyermek gondozásával, nevelésével összefüggő egyes feladatok ellátására, és kivételesen a vagyonkezelés és a gyermek vagyoni ügyeiben a törvényes képviselő teljes körű vagy részleges gyakorlására. A Ptk. 4:174. §-a szerint a szülői felügyeletet gyakorló szülőnek a gyermek fejlődéséről, egészségi állapotáról, tanulmányairól a különélő szülőt megfelelő időközönként tájékoztatnia kell, és a különélő szülő érdeklődése esetén a gyermekkel kapcsolatos felvilágosítást meg kell adnia.

[25] Az elsőként idézett jogszabályi rendelkezés a szülői felügyeleti jogok gyakorlásának merev elhatárolása ellen hat azáltal, hogy lehetőséget biztosít a különélő szülőnek a gyermek gondozásával, nevelésével összefüggő egyes feladatok ellátására. Ehhez képest a Ptk. 4:174. §-a a szülői felügyeletet gyakorló szülő tájékoztatási kötelezettségét fogalmazza meg, melynek teljesítése révén elérhető, hogy a különélő, szülői felügyeletet nem gyakorló szülő tájékozott legyen a gyermekével kapcsolatos ügyekben. A két jogszabály összevetésével azt kellett eldönteni, hogy a különélő szülő feljogosítható-e arra, hogy a gyermekekkel kapcsolatos tájékoztatást ne a gondozó szülőtől, hanem közvetlenül az intézményektől kapja meg; és egyben az intézmények kötelezhetőek-e arra, hogy a tájékoztatást ne csak a szülői felügyeletet gyakorló, hanem a különélő szülőnek is megadják.

[26] A másodfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy az intézmények szülőkkel szemben fennálló tájékoztatási kötelezettségét nem a Ptk., hanem külön jogszabályok tartalmazzák. A tanulmányokkal kapcsolatos tájékoztatást a Nkt. szabályozza, melynek 72. § (5) bekezdés b) pontja értelmében a szülő joga különösen, hogy gyermeke fejlődéséről, magaviseletéről, tanulmányi előmeneteléről rendszeresen részletes és érdemi tájékoztatást, neveléséhez tanácsokat, segítséget kapjon. A Kúria a Kfv.II.37.632/2022/5. számú ítéletének [36] bekezdésében kifejtette: az Nkt. 72. §-ában szabályozott, az oktatási intézmény szülő felé terhelő tájékoztatási kötelezettséget előíró szabályát önállóan, a Ptk.-tól függetlenül nem lehet értelmezni. Kétségtelen, hogy a szülő fogalmát az Nkt. nem határozza meg, de az Nkt. 72. §-ához kapcsolódó kommentár is utal a Ptk. szülői felügyeleti jogot szabályozó rendelkezéseire.

A Kúria ebből azt a következtetést vonta le, hogy a teljes körű, a gyermek sorát érintő lényeges kérdéseket meghaladó tájékoztatás csak akkor illeti meg a különélő szülőt, ha a bíróság feljogosította valamely, egyébként a szülői felügyeleti jog körébe tartozó, például neveléssel összefüggő egyes feladatok ellátására. Ennek hiányában a gyermekkel összefüggő információk különélő szülő részére történő átadásának kötelezettsége a Ptk. 4:174. §-a alapján a gondozó szülő feladata. A különélő szülők a gyermekeik sorsát érintő lényeges kérdésekben gyakorolják csak közösen jogaikat. A lényeges kérdések közé tartozik – továbbiak mellett – az iskola és az életpálya megválasztása. Az erről való megalapozott közös döntéshez a félévi és az évvégi osztályzatot, valamint a magatartás és a szorgalom értékelését kell ismernie a különélő szülőnek is, ezek olyan lényeges információk, melyeket az iskola a neki is köteles megadni.

[27] Az adott esetben a szülői felügyelet gyakorlására a felperes jogosult, az ő jogai körébe tartozik, hogy a gyermekek fejlődéséről, magaviseletéről, tanulmányi előmeneteléről rendszeresen részletes és érdemi tájékoztatást, nevelésükhöz tanácsokat, segítségét kapjon a nevelési-oktatási intézménytől.

[28] Az egészségügyi kérdésekről való tájékoztatást az Eütv. szabályozza, melynek 13. § (1) bekezdése értelmében a betegnek van joga a tájékoztatáshoz; a 24. § (1) és (6) bekezdésében foglaltak értelmében pedig a beteg jogosult a róla készült egészségügyi dokumentációban foglaltakat megismerni. A 13. § (5) bekezdése szerinti, a cselekvőképtelen és a korlátozottan cselekvőképes kiskorú beteget megillető, a korának és pszichés állapotának megfelelő tájékoztatást meghaladó tájékoztatás joga pedig a 16. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés a) pontja alkalmazásával a törvényes képviselőt illeti meg. A Ptk. 4:161. § (1) bekezdése alapján a gyermek törvényes képviselőjét a szülői felügyeletet gyakorló szülő látja el. Az idézett jogszabályi rendelkezésekből következően abban az esetben, ha mindkét szülő szülői felügyeleti joga fennáll, úgy mindkettőjüket megilleti a tájékoztatáshoz és a dokumentáció megismeréséhez fűződő jog kiskorú gyermekük egészségi állapotát illetően. A szülői felügyeleti jogot nem gyakorló szülő azonban nem minősül törvényes képviselőnek, ebből következően ezt a szülőt saját jogán nem illetheti meg a tájékoztatáshoz vagy az egészségügyi dokumentáció megismeréséhez való jog.

[29] A Nkt. és az Eütv. rendelkezései szerint tehát az oktatási és egészségügyi intézmény tájékoztatási kötelezettsége a szülői felügyeletet gyakorló szülővel szemben áll fenn. Ezzel összhangban van a Ptk. 4:174. §-ának az a rendelkezése, hogy a további – a szülői felügyeletet nem gyakorló szülővel szemben fennálló – tájékoztatási kötelezettség a szülői felügyeletet gyakorló szülőt terheli. A bíróság a Ptk. alapján az intézmények számára nem állapíthat meg további kötelezettségeket, a külön törvényben szabályozott kötelezettségüket nem teheti terhesebbé, nem kötelezheti őket tájékoztatásra a külön törvényben ilyen joggal nem rendelkező személyek számára is.

[30] A Ptk. 4:168. § (2) bekezdése alapján a bíróság a gyermek gondozásával, nevelésével összefüggő egyes feladatok ellátására jogosíthatja fel a különélő szülőt. Az alperes ezzel szemben csak jog – a tájékoztatási jog – gyakorlására való feljogosítását kérte. A tájékoztatás joga az ahhoz kapcsolódó kötelezettségek, feladatok ellátása nélkül e jogszabályi rendelkezés alapján önállóan nem kérhető, önmagában jogosultság az ahhoz kapcsolódó kötelezettség nélkül nem állhat.

[31] A kifejtettekből következően a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a felülvizsgálattal támadott részében a Pp. 424. § (1) bekezdésében foglaltak alapján – az indokolás részbeni pontosításával, további indokok megjelölésével – hatályában fenntartotta.

Záró rész

[32] A Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazásra kerülő Pp. 83. § (5) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperes viseli a saját felülvizsgálati költségét, és a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperesnek a képviselőt ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, melyet a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése alapján állapított meg arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Ennek körében figyelemmel volt a felperes által előterjesztett felülvizsgálati ellenkérelemre és a Kúria előtti felülvizsgálati tárgyaláson való megjelenésre.

[33] Az alperes a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére köteles a Pp. 102. § (1) bekezdésében foglaltak alapján. A Kúria tájékoztatja az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetnie: a Kúria megnevezését és a Kúria e határozatának számát (Pfv.I.20.794/2024/6.).

[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdése utaló szabálya által alkalmazott Pp. 376. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján.

[35] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2024. november 26.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. előadó bíró, dr. Cseh Attila s.k. bíró, dr. Parlagi Mátyás s.k. bíró, dr. Szabó Klára s.k. bíró